

# HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 20 oktober 2004

Ö 4145-03

## KLAGANDE

Skatteverket, 171 94 SOLNA

## MOTPART

Aros Hästdepå Aktiebolag, 556401-6318, Stavs byväg 10, 137 92 TUNGELSTA

Ombud: advokaten MP

## SAKEN

Rättegångskostnader i mål om konkurs

## ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätt, avd. 2, beslut den 16 oktober 2003 i mål Ö 6875-03

---

## HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Med ändring av hovrättens beslut, såvitt nu är i fråga, förordnar Högsta domstolen att Aros Hästdepå Aktiebolag skall stå sin rättegångskostnad i hovrätten.

## YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Skatteverket har yrkat att Högsta domstolen förordnar att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad i hovrätten.

Aros Hästdepå har bestritt ändring.

Aros Hästdepå har yrkat ersättning för sin rättegångskostnad i Högsta domstolen.

## SKÅL

Kronofogdemyndigheten i Stockholm yrkade, i en ansökan som kom in till tingsrätten den 23 maj 2003, att Aros Hästdepå skulle försättas i konkurs. Till stöd för ansökningsen åberopade myndigheten att bolaget var restfört för skatter och avgifter om 125.423 kr samt att bolaget vid verkställighet enligt 4 kap. utsökningsbalken den 14 maj 2003 befunnits sakna tillgångar till full betalning av skulden, varför det enligt 2 kap. 8 § konkurslagen fick anses insolvent.

Vid förhandlingar den 10 juli och den 7 augusti 2003 bestred bolaget konkursansökningsen, under åberopande av att det inte var på obestånd. Bolaget anförde bl.a. att det hade en kundfordran avseende såld stallinredning, som uppgick till drygt 200.000 kr och som skulle förfalla till betalning i slutet av augusti 2003. Vid båda förhandlingarna begärde bolaget uppskov med konkursfrågans avgörande, något som kronofogdemyndigheten inte motsatte sig och tingsrätten medgav. När tingsrätten, omedelbart efter den förhandling som den 4 september 2003 hölls i bolagets utevaro, biföll konkursansökningsen uppgick statens fordran till 126.475 kr.

I hovrätten redogjorde bolaget ingående för sin ekonomiska ställning och lade fram utredning för att styrka att det varken då var eller tidigare vid konkursbeslutet hade varit på obestånd. Av utredningen framgick bl.a. att en kundfordring om 212.500 kr avseende av bolaget såld stallinredning förföll till betalning den 4 september 2003 och att bolaget mottog betalning för denna med 144.625 kr den 19 samma månad. Att ett lägre belopp än det fakturerade erhöles förklarades med att avdrag gjorts för en kunden tillkommande motfordran. Bolaget återopade beträffande sina tillgångar även konto- och registerutdrag, ett den 30 maj 2003 daterat ordererkännande på ett belopp om 230.000 kr exklusive moms avseende av bolaget utförda konsultarbeten och en av bolagets revisor den 2 oktober 2003 upprättad promemoria. I promemorian värderade revisorn bolagets tillgångar per den 4 september 2003 till 617.187 kr och dess skulder till 256.862 kr samt redovisade sin bedömning att bolaget vid denna tidpunkt inte var på obestånd.

Genom utredningen i hovrätten fann denna att det fick anses visat att bolaget var solvent och upphävde konkursbeslutet samt tillerkände bolaget ersättning för dess rättegångskostnad i hovrätten.

Till stöd för sitt överklagande har Skatteverket anfört att bolaget genom sin processföring vid tingsrätten föranlett en onödig rättegång i hovrätten, varför vardera parten enligt 18 kap. 3 § första stycket rättegångsbalken skall bära sin rättegångskostnad i hovrätten.

När tingsrätten avgjorde målet hade bolaget inte lagt fram någon utredning som visade att det var solvent. Tingsrättens beslut att bifalla konkursansökningen var därmed – utifrån för rätten kända förhållanden – riktigt.

Anledning saknas att utgå från annat än att bolaget, redan innan tingsrätten avgjorde målet, hade möjlighet att – med undantag för bevis på den betalning som bolaget mottog den 19 september 2003 – lägga fram utredning som åtminstone väsentligen motsvarade det av bolaget i hovrätten åberopade materialet. Det får förutsättas att bolaget inte skulle ha försatts i konkurs om det hade inställt sig till förhandlingen den 4 september 2003 och senast vid detta tillfälle lagt fram det utredningsmaterial som det då kunnat. Vid dessa förhållanden och då bolaget inte har lämnat någon annan förklaring till att det uteblev från denna förhandling än att dess ställföreträdare på grund av ett förbiseende utgick från att den skulle äga rum dagen därpå får det anses att bolaget genom försummelse föranlett en onödig rättegång i hovrätten. Överklagandet skall således bifallas.

---

---

---

---

---

---

I avgörandet har deltagit: justitieråden Lennander, Regner (referent), Blomstrand, Lundius och Virdesten  
Föredragande revisionssekreterare: Backelin